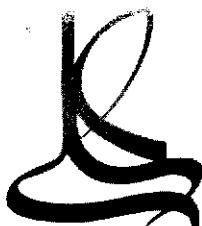

معرفی کتاب

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

محمد مهدی موحد

با این که دشمنان علی بن ابی طالب علیه السلام تدوین حدیث تاکنون، کتاب‌های را از روی حسادت و دوستاش از روی ترس، مخصوص فضائل و مناقب امیر المؤمنین علیه السلام تدوین کرده‌اند که شمار آن‌ها افزون بر دویست عنوان است. یکی از این کتاب‌ها، کتاب خصائص امیر المؤمنین علی بن ابی طالب کرم الله وجهه، تألیف ابو عبدالرحمن، احمد بن شعیب نسائي است. این کتاب بدان جهت که توسط یک از محدثان مورد اعتماد اهل سنت تألیف یافته، حائز اهمیت است.

از روى حسادت و دوستاش از روی ترس، فضائل و مناقب او را در طول تاریخ پنهان داشته‌اند، کمتر مجموعه حدیثی می‌توان یافت که صفحه‌ای از آن مزین به فضایل آن انسان الهی نباشد. نه تنها کتاب‌های عظیم حدیثی شیعه، که صحاح اهل سنت نیز از دریای بی‌کران عظمت و بزرگی او سرشار است. راویان احادیث از سال‌های آغازین

فصل تدوین شده است. احادیث در شرح فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام و افراد دیگری چون حضرت زهرا علیها السلام، امام حسن و امام حسین علیهم السلام و بعضی از اصحاب امیرالمؤمنین علیه السلام است که به نوعی فضائل آن‌ها، فضیلتی برای امیرالمؤمنین علیه السلام محسوب می‌شود. و نیز احادیثی در این مجموعه گردآمده است که در آن‌ها پیامبر اکرم علیه السلام از وقایع آینده خبر می‌دهد و با بیان اوصاف گروه‌های مختلفی چون خوارج نهروان که در آینده رخ خواهند نمود، حقانیت امیرالمؤمنین علیه السلام را در حوادث آینده تبیین می‌نماید.

۲- اسناد احادیث از جهت صحت و ضعف در زیرنویس‌ها مورد دقت قرار گرفته و جز اندکی، روایات این مجموعه موثق و معتبرند.

۳- بعضی از الفاظ که نیاز به توضیح داشته است، در زیرنویس‌ها توضیح داده شده است.

مطالعه این کتاب برای مبلغان محترم مخصوصاً برای بیان فضائل امیرالمؤمنین علیه السلام در سال آن حضرت توصیه می‌شود.

سرنوشت نویسنده کتاب بیانگر جو ناسالم روزگاران گذشته برای بیان حقیقت و جانبداری از انسان‌هایی چون علی بن ابی طالب علیه السلام است. فضایی که حتی بعضی از عالمان منصف اهل سنت را وامی داشت تا از ترس کشته شدن، با مغرضان و ناآگاهان همنواشده و حقیقت تاریخ اسلام را پوشاند. نویسنده کتاب مورد بحث، پیشوای عصر خود در حدیث بود. پس از مسافرت‌های فراوان علمی، در مصر سکونت گزید. کتاب‌های او در مصر منتشر شد و مردم از او حدیث می‌آموختند. در اواخر عمرش به دمشق آمد. از او درباره معاویه و فضائلش پرسیدند. گفت: «فضیلتی برای او نمی‌شناسم جز این که [پیامبر اکرم علیه السلام درباره او فرمود]: خداوند شکمش را سیر نکند.»

چون انحراف مردم دمشق از امیرالمؤمنین علیه السلام را مشاهده نمود، تصمیم گرفت با نوشتن کتاب خصائص امیرالمؤمنین علیه السلام مردم را هدایت کند. اما همین کتاب سبب خشم و غضب ناصبی‌ها و سرانجام مرگ او گردید.

ویژگی‌های کتاب

۱- در این کتاب ۱۹۴ حدیث در ۶۳

گزیده‌ای از این اثر

○ محبوب‌ترین خلق خدا

انس بن مالک می‌گوید: «پرندۀ‌ای نزد پیامبر ﷺ بود. آن حضرت فرمود: اللهم ائتن باحّب خلقك البیک يأكل معي من هذا الطّير؛ خدایا! محبوب‌ترین مخلوق

خودت را برايم بباور تابا من از اين پرندۀ بخورد. ابوبکر آمد. او را رد کرد. عمر آمد. او را رد کرد. علی ؓ آمد. پس به او اجازه داد.»

(ص ۲۷)

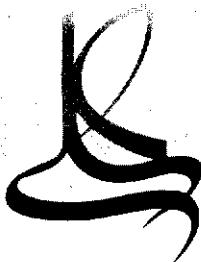
... پیامبر خدا در حالی که در یکی از غزواتش او (علی) را جانشین خود [در شهر] ساخته بود و علی ؓ به او گفت: يا رسول اللّه تخلفني مع النساء و الصّيّبان؛ اي رسول خدا! آیا مرا بازن‌ها و بجهه‌ها جا می‌گذاري؟ رسول خدا ؓ به او فرمود: اما ترضی ان تكون منی بمنزلة هارون من موسى الا انه لا نسبّة بعدی؛ آیا راضی نمی‌شوی که از من به منزلة هارون از موسی باشی، جزاً این که نبوتی بعد از من نیست؟ واز پیامبر در روز خبیر شنیدم که می‌فرمود: لاعطین الرّایة و جلا یبحّ اللّه و رسوله، و یبحّ اللّه و رسوله؛ پرچم را به مردمی خواهم داد که خدا و رسولش را دوست دارد، و خدا و رسول او نیز او را دوست دارند.

پس ما گردن‌هایمان را به سوی آن کشیدیم. اولی رسول خدا ؓ فرمود: ادعوا الى علیاً؛ علی را به سوی من

جمعیع بن عمیر می‌گوید: «با مادرم بر عایشه وارد شدیم. از پشت پرده شنیدم که مادرم از عایشه در مورد علی ؓ سؤال کرد. عایشه گفت: از من درباره مردی سؤال می‌کنی که احدی را نمی‌شناسم که از او و همسرش نزد رسول خدا ؓ محبوب‌تر باشد.» (ص ۱۶۴)

○ اگر یکی از آن‌ها برای من بود ...

عامر بن سعد بن ابی وقاص می‌گوید: «معاویه به سعد [بن ابی وقاص] گفت: جرا ابوتراب را دشنام نمی‌گویی؟ گفت: به خاطر سه چیز که رسول خدا ؓ برای او (علی) فرمود. او را ناسرا نمی‌گوییم که اگر یکی از آن‌ها برای من بود، از شتران سرخ مو برايم بهتر بود:

سپس فرمود: انَّ اللَّهُ مولاي و انا ولی
کلَّ مؤمن؛ خداوند مولا [وسرپرست] من و
من ولی [وسرپرست] هر مؤمنم.

آن گاه دست علىٰ را گرفت و فرمود:
من کنت ولیه، فهذا ولیه، اللَّهمَ وال من
والاه و عاد من عاده؛ هر که من ولی [و]
سرپرست] او بیم پس این (علی) ولی او است.
خدایا دوست بدار هر که او را دوستی کند و
دشمن باش هر که را که با او دشمنی کند.

(صحن ۱۱۷ - ۱۲۰)

پی‌نوشت‌ها:
۱- احزاب / ۳۳.

بخوانید. علیٰ آمد در حالی که چشم او
درد می‌کرد. پس آب دهان در چشمانش
مالید و پرچم را به او داد.

و زمانی که آیه «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيذَهَبَ
عَنْكُمُ الرَّجْسُ أَهْلُ الْبَيْتِ»^۱ نازل شد،
رسول خداوند علیٰ و فاطمه و حسن و
حسین علیٰ را فراخواند و فرمود: «اللَّهُمَّ
هؤلاء اهلی [اَهْلُ بَيْتٍ]؛ خدایا این‌ها
اَهْلُ بَيْتٍ مِّنْ هُسْنَتِهِنَّ.» (ص ۳۳)

○ حدیث غدیر

ابی طفیل از زید بن ارقم نقل می‌کند که
گفت: «زمانی که رسول خداوند علیٰ از
حجۃ الوداع برگشت و در غدیر خم فرود آمد
... فرمود: کافی قد دعیت، فاجبت [و] آنی
قد ترکت فیکم الثقلین احدهما اکبر من
الآخر: کتاب الله و عترتی اهل بیتی،
فانظروا کیف تخلفوئی فیهما، فانهما لن
یتغرقاً حتیٰ یردا علیٰ المحوض؛ دعوت
شدم پس اجابت کردم. من در میان شما دو
چیز گران‌بها باقی گذاشتم که یکی از آن دو
بزرگتر از دیگری است: کتاب خدا و عترتم
[یعنی] اهل بیتیم. پس بنگرید که چگونه در
آن‌ها جانشین من خواهید شد. پس آن دو
از یکدیگر جدا نمی‌شوند تا بر من [در کنار]
حوض کوثر وارد شوند.